

SLIKA

U krilu sam mu nacrtala ribu. Malu, u tri poteza. Oblik joj je pratio muško znamenje, pa je delovalo kao da spava. Doctrala sam joj oko, otvoreno široko (ribe ne spavaju).

Izmakla sam se korak i zagledala se u model. Muškarac je ležao kao Modiljanijeva žena sa omota ploče „Idola“ iz osamdesetih. Ruka ispružena uprazno, tek lak nagoveštaj sete. Raskošna rasveta belela je pozadinu.

Dodala sam mrvu plavila. Zatitralo je platno. Hitro sam, namesto muškarčeve, skicirala glavu sase razbarušenih pipaka. Zažarila sam im boje.

Ponovo sam se odmakla. Model se nije ni maknuo, postojaniji od tkanine zategnute preko rama. Natačkala sam tri treplje i pomislila: „Taaako“.

Osetila sam stisak ruke na ramenu. Jedan krak morske zvezde skliznuo je sa platna. Naslepo sam tražila široku četkicu, špahtlu, metlicu, bilo šta da zaustavim curenje zraka, ali sam dohvatila klešta za natezanje platna. Ukovrdžala sam pužasti krak oko drška i vratila ga odlučnim zamahom na karton presvučen platnom.

Stisak je popustio, ali mi je ruka ostala na ramenu. Nastavila sam slobodnije da nabacujem boje; tamnoplavi bezdan stavila sam podno peraja muškarca, a u otvorenu mu šaku tirkiznu školjku. Naga prsa osenčila sam mrvljenim ugljevljem kojem sam dodala ružičasti prisenač. Nos sam zagaravila tragajući za skrivenim stidom. Nije ga bilo ni u slutnji. Provirila sam preko platna.

Nestala šaka s moga ramena nadvila se nad muškarčevo telo. Istresala je po njemu li-menu kofu punu stvari zahvaćenih sa dna mora – zelene travke, nabubrela sunđer, magentnocrvene korale, ljuštura ježeve, meduzu prozirnu kao cilindrično sočivo, tri teške naftne kaplje i pregršt raznolikih riba.

„Crtamo akt, ako si zaboravila“, opomenuo me je glas iz kofe.

„Nisam, nisam“, brzo sam odgovorila.

Pogledala sam sliku. Plavo ju je osvajalo. Zvezda se uspokojila u donjem levom uglu. Prizivno sam zazrikavila. Ribica od tri poteza praćaknula se po platnu.